

Medlem af Inatsisartut for Demokraterne
Rachel Ingemann

Besvarelse af §37-spørgsmål nr 2020/168

I henhold til Forretningsordenen for Inatsisartut § 37, stk. 1, har du sendt fremsendt spørgsmål til Naalakkersuisut vedrørende indkøb af varer og tjenesteydelser.

Spørgsmålet er henvist til min besvarelse

1. Hvilke initiativer vil Naalakkersuisut tage for at gøre det mere attraktivt for såvel den offentlige som den private sektor at indkøbe varer og tjenesteydelser internt i landet?

For så vidt angår den offentlige sektors køb af varer og tjenesteydelser her i landet kan følgende oplyses:

Indkøb af varer og tjenesteydelser i Grønlands Selvstyre er reguleret af Inatsisartutlov nr. 6 af 12. juni 2019 om udbud i forbindelse med indkøb af varer og tjenesteydelser i offentlige myndigheder og institutioner samt cirkulære af 20.10.2020 om indkøb af varer og tjenesteydelser i Naalakkersuisuts centraladministration og underliggende enheder. Cirkulæret og udbudsloven med en vejledning til udbudsloven kan findes på Selvstyrets erhvervsportal: <http://www.businessingreenland.gl/kl-GL/Udbud/Lovgivning/Varer-og-tjenesteydelser>.

Af §17 i Inatsisartutlov nr. 6 af 12. juni 2019 fremgår det, at tildeling kan ske efter tildelingskriterierne "Laveste pris", "Laveste omkostninger" eller "Bedste forhold mellem pris og kvalitet". Det vurderes i forbindelse med indkøb af den enkelte vare eller tjenesteydelse, hvilket kriterium der skal lægges til grund.

Når Selvstyret benytter kriteriet "Bedste forhold mellem pris og kvalitet" kan der lægges vægt på samfundsansvar i forbindelse med tildeling. Herunder fremgår "lokal forankring" eksplicit som et muligt kriterie. Derudover er det muligt at lægge vægt på servicering og/eller levering, så længe det tjener et sagligt formål.

Herudover arbejder Selvstyret på at videreudvikle og opdatere retningslinjerne for indkøb i Selvstyret. I 2020 er der kommet et nyt indkøbscirkulære, som regulerer indkøb af varer og tjenesteydelser i Selvstyret. Opdateringen er med til at understøtte, at der forud for hvert enkelt indkøb vurderes, hvorvidt det vil være relevant at stille krav om lokal forankring i forbindelse med indkøbet.

For så vidt angår den private sektors køb af varer og tjenesteydelser her i landet er Departementet for Erhverv anmodet om at besvare dette spørgsmål. Følgende oplyses:

Brevdato: 19-11-2020
Sagsnr: 2020-20542

P. O. Box 1037
3900 Nuuk

Tel. (+299) 34 50 00

Fax (+299) 34 63 50

E-mail: oed@nanoq.gl

www.naalakkersuisut.gl

Som en lille og åben økonomi er det vigtigt for Grønland at der findes lige konkurrencevilkår i den globale økonomi og at markederne er åbne for grønlandsk eksport, primært fiskeprodukter. Naalakkersuisoq støtter derfor international frihandel og det multilaterale handelssystem, der foregår i WTO og som Naalakkersuisut betragter som det bedste og mest effektive værn imod protektionisme. Der er derfor ikke fastsat regler, som giver grønlandske virksomheder en fortrinsstilling for så vidt angår den private sektors køb af varer og tjenesteydelser. Der er dog en undtagelse i Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, hvorefter det i en tilladelse til udnyttelse kan fastsættes, i hvilket omfang rettighedshaveren skal anvende grønlandske virksomheder ved virksomheder, leverancer og tjenesteydelser. Andre virksomheder kan dog anvendes, hvis grønlandske virksomheder ikke er konkurrencedygtige i teknisk eller kommerciel henseende. En tilsvarende bestemmelse findes i inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraft.

2. Hvor mange penge bruger det offentlige (kommunerne og Selvstyret) på at indkøbe tjenesteydelser i udlandet?

En tjenesteydelse er en arbejdsydelse eller anden ydelse, hvor der ikke er tale om køb af en egentlig vare. Det kan f.eks. være en flytning, rensning, leje af fast ejendom, byggerådgivning eller transport- og forsikringsaftaler.

Begrebet "tjenesteydelse" således dækker over en meget bred gruppe af ydelser, der indkøbes såvel her i landet som i udlandet. Det er dermed ikke muligt at udtrække samlede eller meningsfulde data på køb af tjenesteydelser fra Selvstyrets regnskabssystem.

Jeg har i forbindelse med besvarelsen af dette spørgsmål anmodet Grønlands Statistik om at undersøge i samarbejde med økonomi- og personalestyrelsen om det er muligt at lave et estimat over andelen af tjenesteydelser, der købes fra virksomheder i Grønland i 2019. Økonomisystemet kan ikke som standard udskrive opgørelser af denne art. Det skal derfor undersøges, om det er muligt hente oplysninger fra forskellige dele af økonomisystemet, sammenkøre oplysningerne uden for Økonomisystemet og efterfølgende fremstille retvisende og dækkende oversigter.

Det vil under alle omstændigheder være nødvendigt at tage forbehold for det forhold, at når selvstyret køber en tjenesteydelse fra en grønlandsk virksomhed, betyder det ikke, at tjenesten nødvendigvis udføres i Grønland. Grønlandske virksomheder, der udfører tjenester for Selvstyret, kan vælge at købe hele eller dele af opgaveløsningen i udlandet.

Naalakkersuisut er herudover ikke i besiddelse af opgørelser, der viser hvor mange penge kommunerne bruger på at indkøbe tjenesteydelser, herunder i udlandet.

2a. Hvordan har udviklingen på dette område været år for år siden 2010? Svaret ønskes opstillet skematisk.

Der henvises til svaret på spørgsmål 2.

Selv hvis Naalakkersuisut lå inde med sådanne oplysninger ville de sædvanligvis ikke gå mere end 5 år tilbage i tiden, da regnskabsmateriale sædvanligvis kasseres efter 5 år.

3. Hvilke primære årsager mener Naalakkersuisut, at der er for den udvikling, der fremgår af svaret til spørgsmål 2 og 2a?

Der henvises til svaret på spørgsmål 2.

4. Kan Naalakkersuisut oplyse andet i relation til emnet?

Naalakkersuisut har for nyligt udgivet en rapport om selvstyrets brug af tjenesteydelsen konsulentydelser. Rapporten findes på www.naalakkersuisut.gl under Departementet for Finanser.

Med venlig hilsen

Vittus Qujaukitsoq

6. oktober 2020

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Hvilke initiativer vil Naalakkersuisut tage for at gøre det mere attraktivt for såvel den offentlige som den private sektor at indkøbe varer og tjenesteydelser internt i landet?

2. Hvor mange penge bruger det offentlige (kommunerne og Selvstyret) på at indkøbe tjenesteydelser i udlandet?

2a. Hvordan har udviklingen på dette område været år for år siden 2010? Svaret ønskes opstillet skematisk.

3. Hvilke primære årsager mener Naalakkersuisut, at der er for den udvikling, der fremgår af svaret til spørgsmål 2 og 2a?

4. Kan Naalakkersuisut oplyse andet i relation til emnet?

(Medlem af Inatsisartut Rachel Ingemann, Demokraterne)

Begrundelse

Det giver rigtig god mening at handle imellem lande. Det sikrer en sund konkurrence og sikrer, at varer og tjenesteydelser bliver produceret på den bedste og den billigste måde.

Det giver dog også rigtig god mening at handle lokalt, da det sikrer flere arbejdspladser og dermed også flere skatteindtægter herhjemme. Sagt anderledes, så skal der være balance i tingene og det er vigtigt, at man ved hvert eneste indkøb foretager en individuel vurdering af, hvad der i det enkelte tilfælde er det bedste at gøre.

På den baggrund finder jeg det interessant at få oplysninger om udviklingen i indkøbet af varer og tjenesteydelser med henblik på at finde ud af om der er noget i vores tankegang og tilgang til at handle, som vi bør ændre.

Jeg ønsker svar på mine spørgsmål inden for en frist på 10 arbejdsdage.